

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

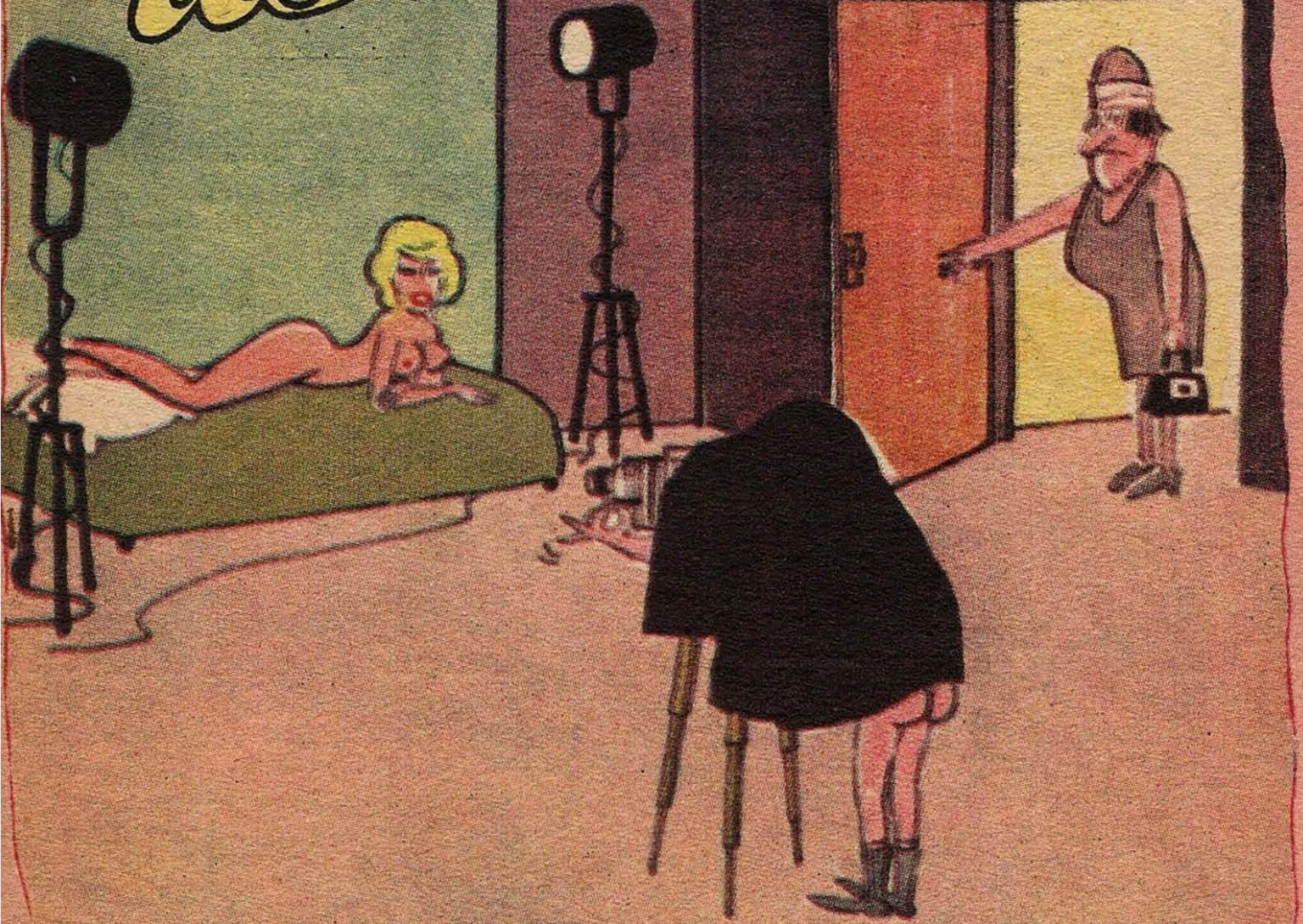
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

ustura 60

HOVİV

ANCAK BERBER ANLAR BERBER HALİNDEN:
KORKUYORUM SENİN İSTİKBALİNDEN!

-İstikbal Berberi-

Anlat Derdini Markopasaya!..

Bursa'dan muhasebeci K. Ş. soruyor:

"Dolmakalemi kim icat etti?"

MARKOPAŞA:

Dolmakalemin mucidi hakkında değişik rivayetler vardır. Fakat bu rivayetlerin hepsi de asılsız olup, bu hususta hakikat, Şemsettin Cevdet Paşa'nın "Tarih-i Allem-kallem, ne karışır el âlem" adlı on altı ciltlik tarih kitabının ikinci cildinin dör - düncü fasıl, ikinci babında şöyle ya - zılmaktadır:

"Babîâlf hariciye kaleminde ke - tebeden mübeyyiz muavini Abdülfey - yaz Efendi gayetle boğazına düşkün ve gayetle şikempever bir zat olup bilhassa her türlü dolmayı pek sev - diğinden zevcesi Fetanet binti Fıt - nat Hanım, zevci Abdülfeyyaz efendi - nin kalbini feth için, her nevi dol - mayı, ağzınıza lâyık, pek güzel ya - pardı. On beşinci asır 'hicridir' der - seadetinin dargelirli bir memuru o - lan Abdülfeyyaz efendi, zevcesinin pişirdiği yemeklerin ekşimemesi i - çin, on ay taksitle bir buzdolabı ala - rak ve hatta işbu buzdolabının ilk taksitini de o gün aldığı büyükçe bir rüşvet ile tediye eylemiş idi. (Allah, taksiratın affeyleye! Amiin!) Şikem - perver bir zat olan Abdülfeyyaz e - fendi, akşam yemeğinde tika basa ta - am eder ve fakat geceyarısı karnı zil çalarak, helâyâ gidiyorum baha - nesiyle, muhterem zevcesinden gizli olarak mutbağa dalar, buzdolabındaki

nefis dolmaları -zevcesi bastırır kor - kusu ile -çiğnemedi yutardı.

Fetanet binti Fıtnat hanım ile Abdülfeyyaz efendinin bir de oğlan çocukları var idi ki, yaramazlıkta böyle bir veled-i zina dünyaya gel - memiş idi. Piç Müslim namındaki mahalle halkına el'aman dedirten bu dünyanın ilk hârik çocuğu, arkadaş - larının çantalarından arakladığı üç düzine kadar tükenmez kalem, buz - dolabındaki dolmaların ortalarından uzunluğuna geçirerek, kendi özbe - öz pederine bir tuzak hazırlamış idi. Pederi Abdülfeyyaz dahi, yine bir ge - ce yarısı, su dökmeye gidiyorum ba - hanesiyle zevcesinin koynundan çı - kıp mutfağa gitmiş ve buzdolabındaki dolmaları atıştırmağa başlamış idi.. Zevcesi bastırarak diye korkusundan dolmaları çiğnemedi yutan Abdül - feyyaz Efendi (zavallı peder!) dolma - ların içinde tükenmez kalem bulun - duğunu ve dolmaları kalemlerle bir - likte yuttuğunu farketmemiş, ancak ertesi gün Babîâlf Hariciye kale - mindeki sandalyesine oturunca mâ - badinde dayanılmaz ağrılar ve san - cılar duyarak hekime gitmiş ve mu - ayenede fistül mütehassısı hekimin hayret nazarları altında teşhis edi - lerek...."

İşte sayın okurum, dolmakalemi böylece olmuştur.

Yahu insaf edin, dolmakalemi. kimin icat ettiğini ben nerden bile - yim?

DEVİRİMCİ GENÇLERE SIKILAN KURŞUN

MÜJDE

Koca,

-Müjde karıcığım, dedi, hani daha pahalı bir evde oturalım deyip duruyordun ya, en sonunda dileğin oldu.

Kadın,

-Taşınıyor muyuz ? diye umutla sorunca kocası,

-Yok canım, dedi, ev sahibi kirayı artırdı. da...

DİNLEMEK

Hekim, hastanın karısına,

-Kocanızın kesinlikle sessizliğe ve dinlenmeye ihtiyacı var, alın şu uyku haplarını. dedi..

Kadın,

-Ne zamanları vereyim? diye sorunca hekim,

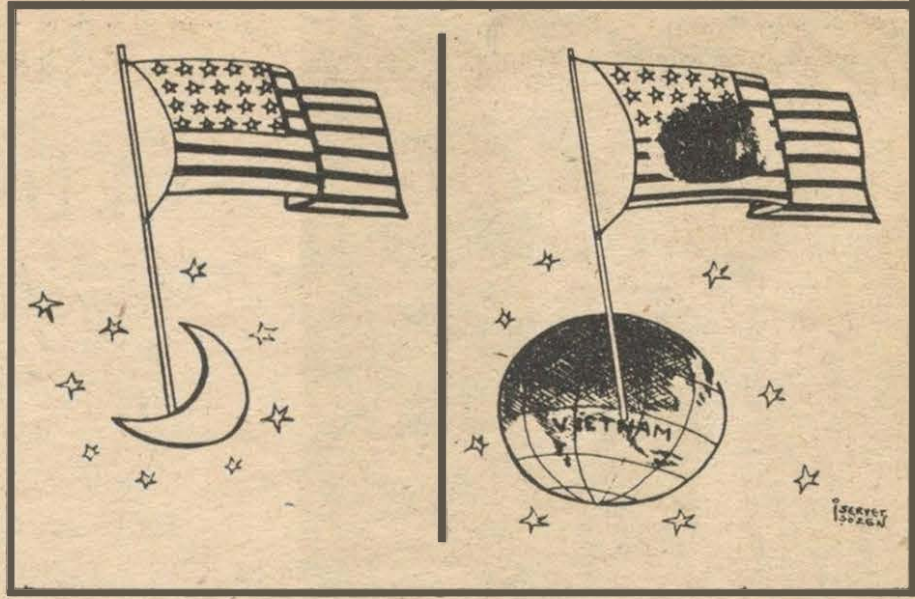
-Ne vermesi, dedi, uyku haplarını siz alacaksınız.

NEDEN KÖSE

Sözünü, söyleşisini bilmezlerden bir kızıl sakallı adam, bir gün parkta gezinirken gördüğü köse bir bahçıvana, alay etmek için,

-Ne o sakal dağıtırlırken yetişemedin mi yoksa? deyince, köse bahçıvan da,

-Efendim, demiş Tanrı sakal dağıtırken, ben geç kalmışım. Benden önce gelenler, beğendiklerini alıp alıp gitmişler Ortada kala kala bir kızıl sakal kalmıştı. Düşündüm, taşındım, kızıl sakallı olmaktansa köse kalayım, çok daha iyi dedim.

İYİLİK

Çok iyiliksever bir adam, pazar günü balık tutuyordu. Oltasına ya kalan bir küçük balığa öyle acıdı ki, balığı yeniden suya attı. Balık, büyüyünce kendisine yaptığı bu iyiliği ödemek için adamı aradı ve bir gün onu denizde yüzerken buldu, hemen yedi. Çünkü o, bir köpek balığıydı.

ÇENE

-Alooo, sen misin doktorcuğum...

-Evet... Nasılsın dostum?...

-Ben çok iyiyim ama, beş gün önce karımın çene kemiği çıktı, biriki hafta sonra şöyle bir uğrayıp da bakarsan çok memnun olurum.

PALAVRA

Bir İngiliz, Amerikalı dostuna saatini öve öve bitiremiyordu. Aralık iyice kafası şişen Amerikalı,

-Hadi canım, dedi senin saat de bir şey mi,

benim bir saatim vardı, Hudson nehrine düştü de hâlâ bişey olmadı.

-Saate mi?

-Yok canım, Hudson nehrine...

İNTİKAM

Bir küçük banka memuru, evine erken dönmüştü. Anahtarıyla kapıyı açıp içeri girince, karısıyla tanıdığı bir zengin ve dişli adamın içerde sevişmekte olduklarını farketti. Evin girişindeki askıda tüccarın şemsiyesini görünce, hırsıyla şemsiyeyi kapıp dizinde kırdı, sonra bir kahkaha atıp,

-İnşallah şimdi de bir yağmur yağar, bir yağmur yağar ki... dedi.

NEDEN ANIRMIYOR

Bir köylünün kulakları birdenbire sağır olunca, eşi için şöyle diyormuş:

-Ne oldu bu eşeğе anlayamıyorum, eskiden anırırdı, şimdi yalnız ağzını açıyor, o kadar..

SALVADOR DALİ YA DAHİ YA DELİ

Yandaki resimde çırılçıplak görülen büyük İspanyol ressamı Salvador Dali, her zaman yarattığı olaylar ve acayiplikleriyle bütün dünyanın dikkatini üzerine çekmektedir.

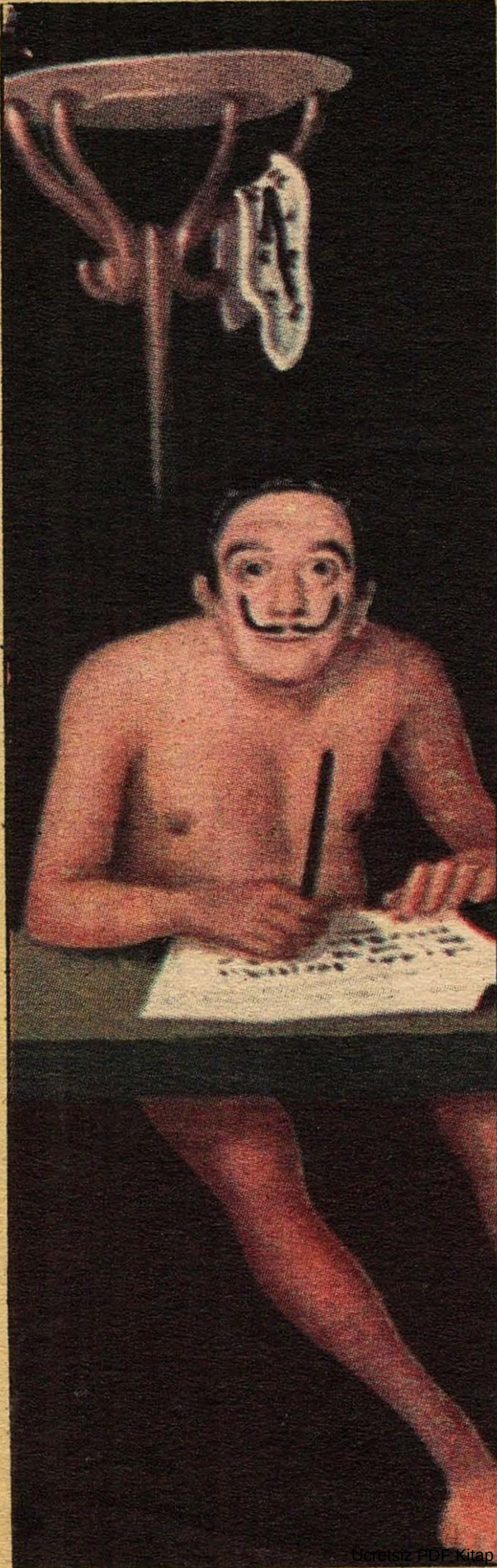
Orijinallikleri, hatta paradokslarıyla yüzyılımızı renklendiren Salvador Dali'nin yaptıklarının pek azını herhangi bir kimse yapsa ya dünyaya maskara olur, ya tımarhaneyi boylardı. Ancak sanatının değeri bu denli üstün düzeyde bir yaratıcı olunca, ona deli değil, dâhi denilebilirdi.

Her gittiği yerde olaylar yaratarak, sözleri ve davranışlarıyla basın ve kamunun ilgisini üzerine çeken son orijinal gösterisi Paris gezisinde olmuştur. Paris'in eski hal binasındaki yunus balıklarının haşarılıklarını hayranlıkla seyreden Salvador Dali,

-Belki de ressamlığı bırakır, yunus balığı terbiyecisi olurum.. demiştir.

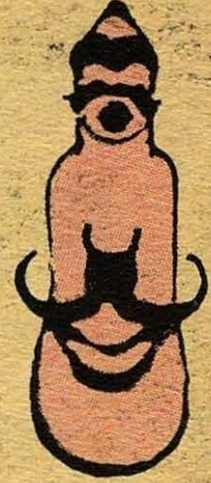
Havuzdaki yunus balıklarının canbazlıklarını uzun uzun inceledikten sonra gazetecilere şunları söylemiştir:

- Bu hayvanların bambaşka dünyaları var, sanki aralarında konuşuyorlar. Onların dünyasına girersem, sanatımda bile önemli değişiklikler olabilir.

New York'a ilk gidişinde, vapurdan rıhtıma, elindeki bir metre uzunluğunda, bir francalayı baston gibi kullanarak çıkmıştı. Ayakkabılarını giymekten usanmış tekini, içine süt doldurarak başına geçirmişti. Yazar, ressam, dekoratör, rejisör, kuyumcu, heykeltarihi olan bu 70. yaşındaki sürrealistin deliliği ve dâhiliği tartışılmaktadır. Aşağıda onun birkaç düşüncesini okuyunca, bakalım, siz ne diyebilirsiniz?

Insanların niçin bu kadar hayalsiz olduklarını anlamıyorum. Acaba şöförler niçin arabalarıyla dükkânlara girip alış-veriş yapmıyorlar. Dışarda hava sıcakken, taksilerin içersinde niçin sunf yağmur yağdırılmadığını anlayamıyorum. Haşlanmış bir ıstakoz ısmarlayınca, garşonların niçin kızarmış bir telefon getirmediklerini: daima ılık ve yapışkan olan telefon ahizeleri yerine, niçin içki şişelerini soğuttuklarını anlamıyorum. Yeşil nâdenen garni ve içine Edgar Poe için gebermiş bir fare konmuş ahizelerin kullanılmayışına şaşıyorum.

İspanyolca bilmem. Fransızca yazarım. Yazdıklarımı sonradan İspanyolcaya çevirirler ve bana demek istediğimi anlatırlar.

Paristeyken Picasso üzerine bir yazı istemişlerdi benden. Yazmak için bir yol tutmuştum. Aynı yolu siz de deneyin. Yarından tezi yok, büyük adamlardan biri hakkında yazılmış bir kitap alın, bir de kimya kitabı bulun. Birinden birkaç cümle ötekinden de birkaç cümle alın, alt alta koyun. O büyük adamın adı geçtikçe kaldırıp yerine benim adımlı koyun. Bu yoldan giderseniz bütün, dünyaya parmak ısırtacak bir yazı çıkartırsınız.

Bütün ruhbilim dergilerinde deli

miyim değil miyim diye yazılar çıktı. Anladığıma göre pek deli sayılmazmışım.

İçinde kalleslik olmayan saf soruları sevmem. Bana sorulacak soru insanı zor duruma düşürecek sorulardan olmalı.

New York'ta çoğu zamanım gitara ve dolmakalem çığnemekle geçer. Kinim var gitaralara. Gitara İspanyolluğun en belirli kalıplarından biridir.

Picasso'ya büyük hayranlığım, var. Yılbaşında bir de doğum gününde en iyi dileklerimi sunmayı hiç unutmam. O da hiç cevap vermez.

Kendi bulduğum, renkli rüyalar gösteren gözlüklerim var. İki camlı, İki cam arasındaki boşluğa pireler doldurdum. Pirelerin üzerine de fosfor döktüm. Gece taktım mı renkli rüyalar görürüm.

Bir kadının

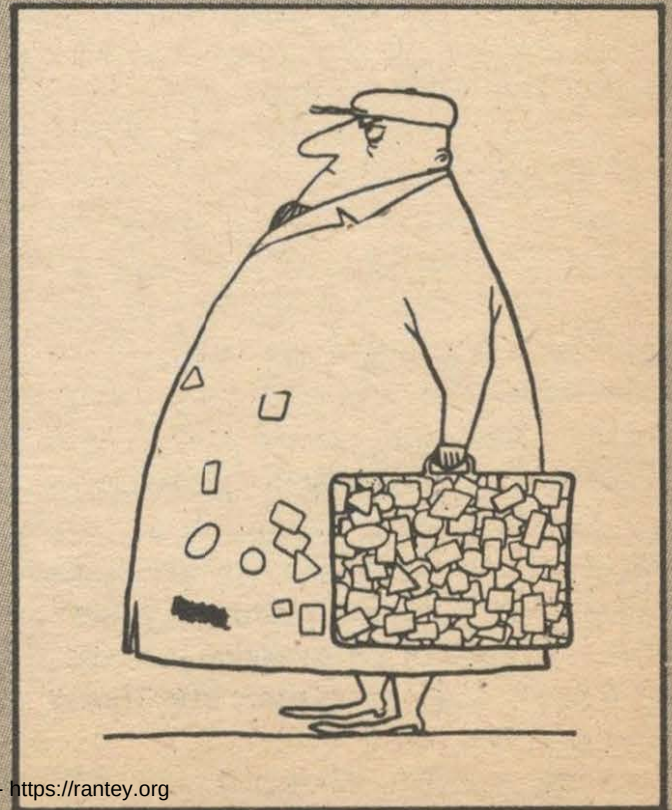
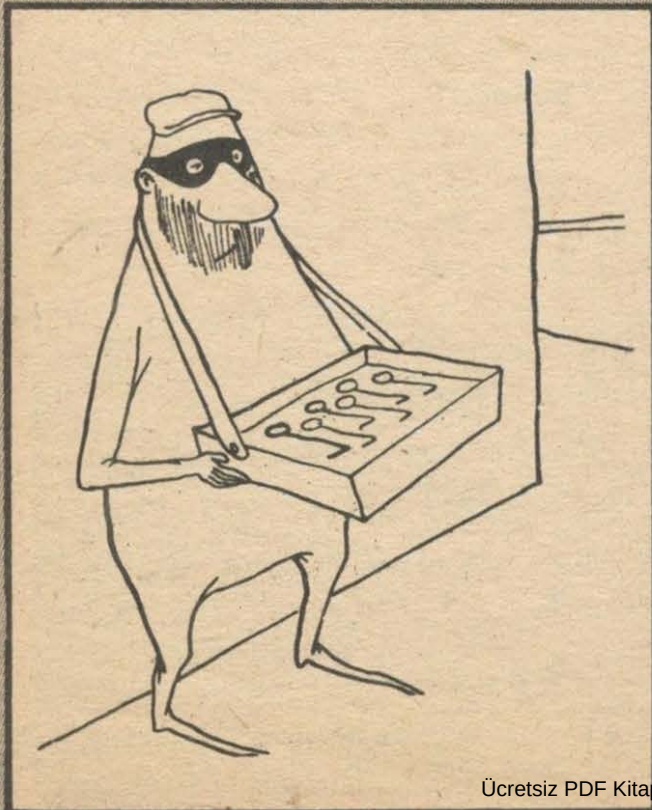
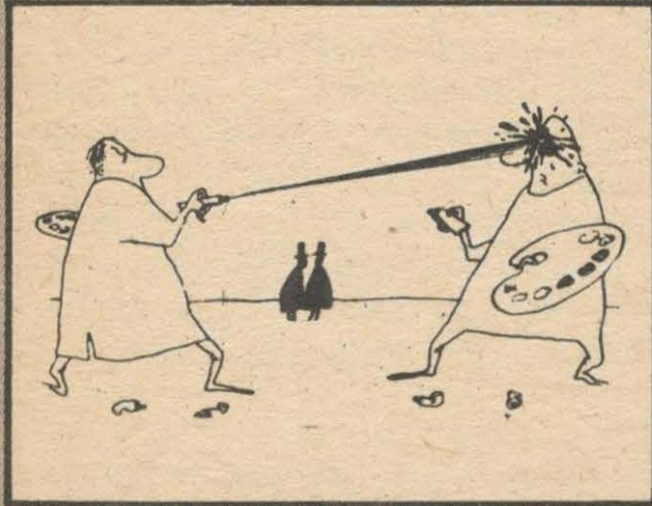
Hatıra Defterinden

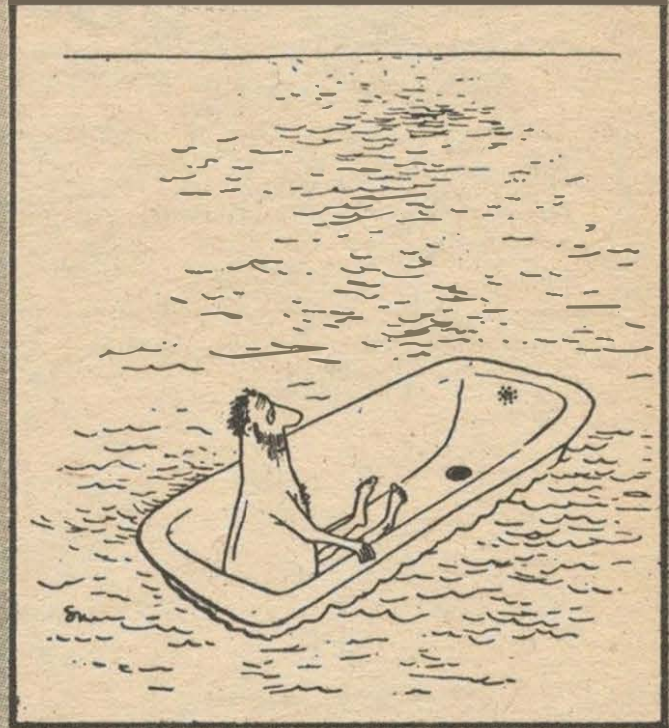
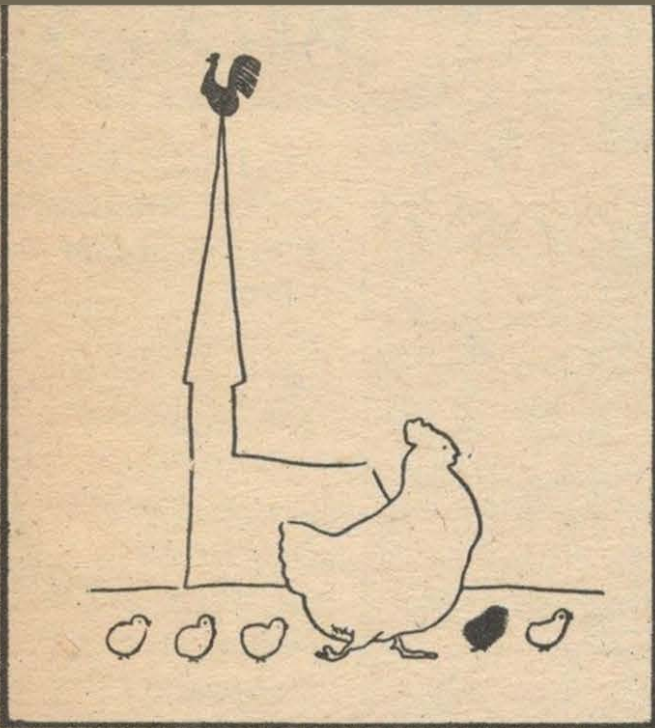
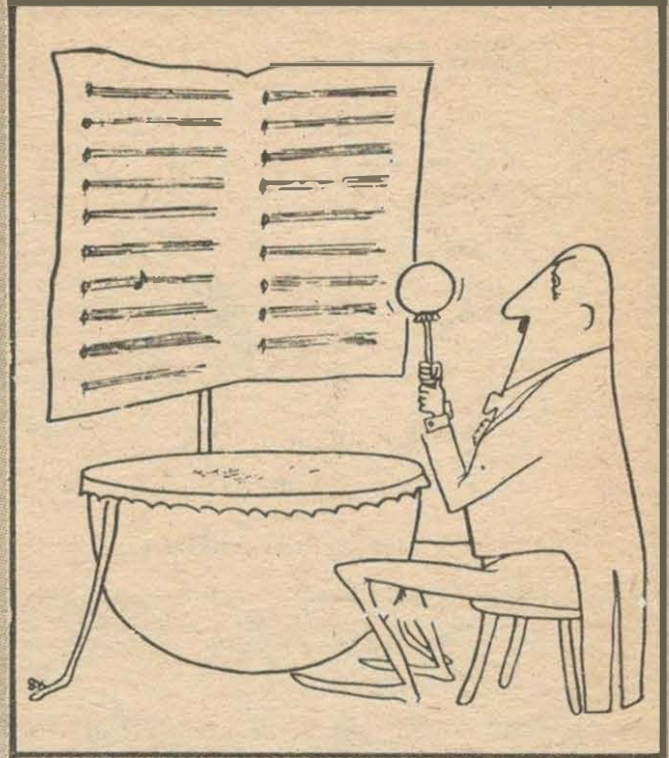
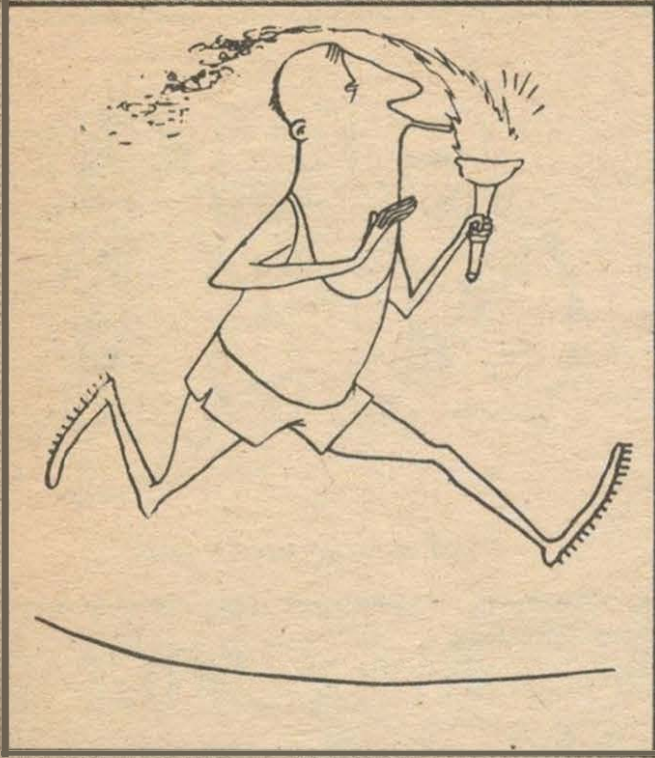
- 3 haziran. Bugün kaptanla tanıştım, pek kıbar bir adam.
- 5 haziran. Kaptan benimle çok ilgileniyor. Acaba?
- 6 haziran. Kaptan bugün bana aşk ilân etti. Reddettim.
- 7 haziran. Kaptan bugün bana iltimâtom verdi: Aşkımı reddetmeye devam edersem, yolcularla birlikte gemiyi batıracakmış.
- 8 haziran. Vicdanım rahat, dört yüz yolcunun hayatını kurtardım.

Ünlü Karikatürcülerden: **SZYMON KOBYLİNSKI**

Polonyalı karikatürcü Szymon Kobyliński, 1927'de doğdu. Varşova Akademisi'nde sanat tarihi öğrenimi yaptı. İlk karikatürü 1947'de yayınlandı ve 1957'de, politik karikatür dalında devlet armağanı kazandı. Özellikle, yazısız karikatürlerindeki komik'in çizgilerinde oluşudur. 1961'de Polonya'da ve Almanya'da karikatür albümü yayınlanmıştır.

Kasabanın bir budalası vardı. Onunla herkes ilgilenirdi. Bu adamın budalalık özelliği önüne bir elli kuruslukla, bir on kurusluk konulduğu zaman, elli kuruslu bırakıp on kuruslu almasıydı.

Bir gün kasabanın budalasını tek başına görünce,

-Ne diye elli kurusluğa b

rakıp da on kurusluğunu alıyorsun? diye sordum.

Kimse var mı, diye çevresine bakıp yalnız olduğumuzu güvence gefirdikten sonra şöyle dedi.

-Çok basit, dedi, elli kurusluğunu alsam, ondan sonra aynı tekerleyi tekrarlamazlar ki...

HAYAL BU YA...

Hekimin hayali

Arkeologun hayali

Yamyamın hayali

Şeyhın hayali

Cocuklar, okul dönüşü, Dev'in bahçesine uğra - yarak oynamaya alışmışlardı. Burası, yem - yeşil çayırların şurasında burasında yıldızlar gibi ışıldayan güzel çiçeklerin bulunduğu bir bahçeydi.. Bir düzine kadar şeffali ağacı baharda, pembe ve inci renkli çiçeklerle pıtrak gibi donanırdı, güzünde, balı yemişlerini verirdiler. Çiçekler arasında uçup - şup ötüşen kuşları dinlemekten çocuklar çok hoşlanırlardı.

Uzun zaman, dostu bir umacının evinde konuk kalmış olan Dev, şatosuna dönüşünde, bahçede oynayan çocukları görüp korğunç sesiyle,

-Burda işiniz ne yumurcaklar? diye bağırınca çocuklar çıl yavrusu gibi dağılıp kaçıştılar.

Dev,

-Benim bahçem, benim bahçemdir: bunu herkes bilmelidir!.. diye söyleniyordu.

Çocukların girmemesi için bahçesini, ördürdü - gü yüksek duvarlarla çepeçevre çevirtti. Bahçe kapısına bir de levha astı: "Buraya girmek yasaktır!" Artık bencil Dev memnundu.

Zavallı çocuklar, tozlu, çamurlu sokaklarda oynarken, hep Dev'in güzel bahçesini anarak,

-Ah, orda ne mutluyduk! dediler.

Derken bahar geldi, ama Dev'in bahçesinde kış hâla sürüyordu. Çocuklar olmadığı için Dev'in bahçesinde çiçekler açmadı, kuşlar ötmedi. Yalnız, bir - kez, bir minik çiçek karların altından başını çıkar - dıysa da, bahçeye girmeyi yasaklayan levhayı oku - yunca, çocuklar adına çok üzüldü, hemen başını kar - ların altında toprağa sokup büzüldü, uykusuna dal - dı. Bahçe kar içindeydi, yer yer de don vardı...

OSCAR WİLDE'ten bir hikâye:

BENCİL DEV

İrlandalı komedi yazarı, hikâyecisi ve şairidir. Tek romanı olan "Dorian Gray"ın portresi "çok ünlü - dür. Bu ro - manında O Oscar Wil - de, bütün yaşam anlayışını or - taya koymuştur: Çok şiddetli tutkuları ve çok az bulunan duygu - ları aramak, bunalım doğuran, ruhu sıkı - zevki bozan her şeye

başkaldırmak.

Oscar Wilde'egö - re, sanatçı bütün ahlak ve toplum kuralla - rının üstün dedir.

1895 de bir cinsel sapıklık su çlusu ola - rak iki yıl hapse kal - ması onu çok yıkmış - tı. 1897 de cezaevin - den çıktıktan sonra 1900 de ölünceye ka - dar yoksulluk içinde yaşadı.

Karla don, bahar bizim bahçeyi unuttu, yan ge - lip serileceğiz, diye seviniler. Kar, geniş çarşaf gibi bahçeyi örttü, don da ağaç dallarını gümüşle do - nattı. Yalnız kalmamak için Kuzey rüzgârlarını da

çağırdılar. Çağrılı Kuzey rüzgârları bahçeyi kasıp kavurdu, sonra da, dolunun gelmesini istedi. Çağrı - lan dolu, şatonun arduvaz damına takar tukur mer - mi gibi yağarak kiremitlerin çoğunu kırıdı.

Soguktan titreyerek pencere önünde oturup buz ve don içindeki bahçesini seyreden Dev,

-Bahar neden bu kadar gecikti, hiç anlayamı - rum... dedi.

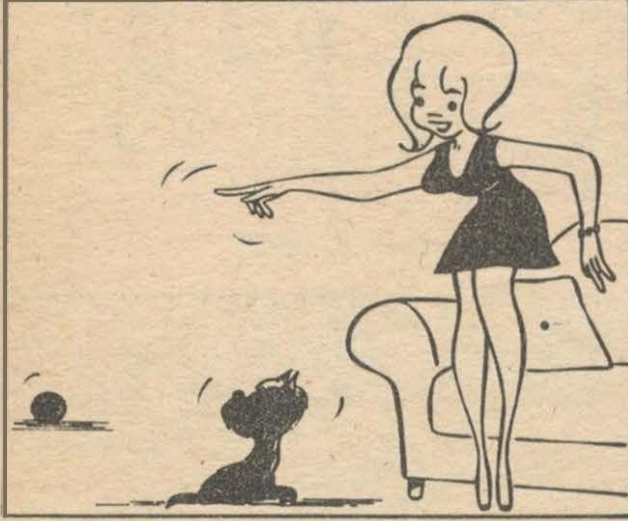
Bir sabah Dev, daha yeni uyanmıştı ki, yatağın - da gerinirken bir tatlı müzik işitti. Başında tepinen dolu durmuştu. Kuzey rüzgârı da artık uğuldamı - yordu. Dev, penceresinin tahta kanatlarını açınca içeriye çok hoş kokular doldu. Dev,

-Sanırım bahar geldi! diye sevinçle bahçeye bakınca bir de ne görsün: Bahçe duvarından açılan bir küçük gedikten, çocuklar, karınları üstünde sü - rünerek bahçeye doluşmamışlar mı! Hepsisi de dal - lara tırmanıp ağaçların tepelerine çıkmışlar, her dalda bir çocuk... Ağaçlar öylesine mutluysa ki, bunu kutlamak için, dallarını çiçeklerle donatmış - lardı. Ya kuşlar, cıvılcıvı ötüyorlardı. Çayırlar - ın yeşili arasından renk renk çiçekler güliyordu. Yalnız bahçesinin küçük bir parçasından daha buz çekilmemişti. Bu buzun üstünde küçük bir çocuk yerde duruyor, tepesinde de kuzey rüzgârı e - sip uğulduyordu. Bir ağaç, dallarını çocuğa eğmiş,

-Hadi sen de tırmansana, çıksana yukarı! diyor - du ama, çocuk o kadar küçüktü ki bitirli ağaca tır - manamıyordu.

-Çocuklara ne kadar da bencil davranmışım! di - yen Dev, bu küçük çocuğu yerden alıp ağacın tepe - sine koymak için bahçeye inince, Dev'i gören öbür

çocuklar korkuyla kaçıştılar. Dev, küçük çocuğu dalın üstüne koyunca, orda da kar, don, dolu, rüzgâr kalmadı. Dev, hemen bahçesinin duvarlarını yıktırdı. Ağacın tepesine koyduğu küçük çocuğa sarılarak öptü.

Çocuklara seslendi :

-Bundan sonra burası sizin bahçenizdir !

Dev de çocuklarla oynamaya başladı. Ama akşam olup çocuklar evlerine giderlerken, dev, o küçük çocuğu göremedi. Öbür çocuklar da onun nerde oturduğunu bilmiyorlardı . Onu ilk bugün burda görmüşlerdi.

Dev, her gün bahçesine gelen çocuklara, o küçük çocuğu soruyordu, onu öyle özlemişti ki...

Aradan yıllar geçti. Dev yaşlandı, çöktü.

-Birçok güzel çiçeklerim bahçemde, ama en güzelleri işte bu oynayan çocuklar ! diyen Dev, artık onlarla birlikte oynayamıyor, ama mutlulukla onları seyrediyordu. Artık kıştan da nefret etmiyordu.. Kışın, çocuklar ve çiçekler için baharı özleme ve dinlenme zamanı olduğunu biliyordu. Bir kış, bahçesine bakarken şaşkınlıkla gözlerini uzun uzun oğuşturdu. Bahçenin uzak bir yerinde, sevimli, beyaz çiçeklerle donanmış bir ağaç görüyordu. Ağacın yaprakları altına kesmiş, aralarından da gümüş yemişler sallanıyordu. Ağacın dibinde de, o küçük çocuk duruyordu.

Dev taşkın bir sevinçle koştu, bahçeye fırladı, uçarcasına çocuğun yanına gitti.

-Yavrucuğum, sana bu kötülüğü yapan kim ? Kim yaraladı seni ? diye sordu.

HİÇBİR ŞEY

-Karım, evlendiğimizden beri hiç durmadan konuşuyor.

-Ne söylüyor ?

-Hiçbişey!

Çünkü çocuğun avuçlarında iki çivi yarası izi görmüştü, ayaklarında da aynı izler vardı.

Çocuk,

-Kimse bana kötülük etmedi, bunlar sevginin yaralarıdır...dedi.

-Ama sen kimsin ?

Çocuk gülümsedi :

-Hani bir gün sen bahçende oynamama izin vermiştin, dedi, bugün ben de seni kendi bahçeme götüreceğim.

O gün okul dönüşü bahçeye gelen çocuklar, yaşlı Dev'i, gümüş yemişler vermiş altın yapraklı ağacın altında ölü buldular. Vücudu,, baştan ayağa ak çiçeklerle örtülüydü.

-Aman kımıldama! Çok hoş bir manzara, bir hatıra resmini çekeyim.

KADRO MESELESİ

Hayvanat bahçesindeki aslan kafesinde çok yaşlı aslan uyukluyordu. Kafesin dış kapısı açıldı, kamyonlardan indirilen ve demir parmaklıklar arasından geçirilen genç aslan da kafese sokuldu.

O gün hayvan bakıcısı, uyuklayıp duran yaşlı aslana koca bir sığır budu, genç aslana da iki muz verdi. Genç aslan buna pek şaşıtı ama sesini de çıkarmadı.

Ertesi gün hayvan bakıcısı yaşlı aslana yine koca bir sığır budu genç aslana da iki muz verdi. Genç aslan o gün hırsından kükreyip durdu.

Ertesi gün, daha ertesi gün hep aynı şey... Beşinci gün, artık canına tak diyen genç aslan, bakıcı kendisine iki muz uzatırken,

-Affedersin ama bayım, dedi, o da aslan ben de aslanım: üstelik o yaşlı da... Neden ona hergün bir sığır budu verirken bana iki muz veriyorsun?... Ben aslan değil miyim?

Bakıcı,

-Evet, aslansın ama, dedi, sen Hayvanat Bahçesi'nin maymun kadrosunda görünüyorsun...

Bir kıssadan üç hisse

Okul tatil olmadan bir gün önce, edebiyat öğretmeni, öğrencilere şu ödevi verdi:

-Hepiniz serbest kompozisyon yazacaksınız.İstedığınız konuyu işleyebilirsiniz.Yalnız anlattığınız olay,kıssadan hisse çıkarılacak biçimde olacak.

Tatilden dönen öğrenciler, edebiyat dersinde, yaptıkları ödevleri okuyorlardı. Kimisi kışı anlatıyor, kimisi bir masal, bir gözlem anlatıyor, ama okunan her ödevin sonunda kıssadan hisse, olaydan bir ders, anlatılan dan bir ibret çıkarılıyordu.

Öğrencilerden biri de şu kompozisyonunu okudu:

"Çok soğuk bir kış günüydü. Her yanı, her yeri kar kaplamıştı. Hava o kadar soğuktu ki, uçmaya çalışan kuşlar havada donup düşüyorlardı.

Bir serçe kuşu bir kuru ağaç dalında titreyip duruyordu. Soğuk bir yandan, açlık bir yandan serçeyi perişan etmişti. Durup titremenin bir yararı olmadığının düşünen serçecik, belki yiyecek bir şey bulur umuduyla uçtu. Ama uçuşu uzun sürmedi. Soğuktan kanatları oynamaz olan serçe gökten pat diye karların üzerine düştü. Düştüğü yer bir çiftliğin avlusuydu. Serçecik karların içinde nerdeyse donup ölecekti ki, tam da oradan geç-

mekte olan bir inek, serçenin üstüne fışkısını bırakıverdi.

Sıcacık sığır mayısının altında, soğuktan donmak üzere olan serçe ısındı, birden canlandı. Nerdeyse kanatlarını çırpıp havalanacaktı ki, ordan geçmekte olan bir kedi bir sıçrayışta üstüne atıldığı serçeyi, kar da buğular tüten sığır fışkılarıyla birlikte yiyip yuttu. Kedinin ağzının kenarlarından serçenin kanlı tüyleri ile inek fışkısındaki saman çöpleri sarkıyordu.."

Ödevini okuyan öğrenci durdu. Öğretmen,

-Eee, sonra ? dedi.

Öğrenci,

-Bitti efendim, dedi, bu kadar.

-Bu yazınızdan alınacak hisse yok. Oysa ben size kıssadan hisse çıkarılacak bir kompozisyon yazmanızı söylemiştim.

Öğrenci,

-Nasıl hisse yok efendim, dedi, bu yazıda üç hisse var.

-Neymiş onlar ?

Öğrenci yazdığı kıssadan alınacak üç hisseyi bir bir anlattı.

-Birinci hisse, Başımıza her eden düşmanımız değildir. İkinci hisse: Her halt yiyen de dostumuz değildir. Üçüncü hisse : Halt her yerde halttır.

AZİZ NESİN' den

TAŞLAMA

Kurufasulyeye övgü

Günden güne sen eğer düşüyorsan kuvvetten,
Fasulye yemelisin, besleyicidir etten,
Kurufasulye gibi say kendini nimetten!
Bayanlar hep fasulye yedirmelidir beye,
Aman kurufasulye, canım kurufasulye!

Yetmiş yaşından sonra kaçıırırsan ucunu,
Bulamazsın bir ilâç dolaşsan da acunu,
Onun yerini tutmaz hiçbir kuvvet macunu!
Hele verirse eğer bakkal da veresiye,
Moruklara dermandır canım kurufasulye!

Seksoloji dalında çıktı yeni bir konu,
Yarım porsiyon yesen alimallah sen onu,
Çifte kuvvetli yapar en işlemez hormonu!
Bu ömrü fasulyesiz boş geçirdik şimdiye...
Hep yemeli fasulye, ah fasulye, fasulye!

Bu gaz kıtlığında hem bedava gaz yapar,
Fazla yersen karnında, kalın, ince saz yapar,
Öter saksafon gibi, akordu yok caz yapar!
Onu yemeli "Müzik ruhun gıdası" diye,
Aman kurufasulye, canım kurufasulye!

Belin bükük olsa da yine verir erkeklik,
En kartaloş kadını gösterir göze keklük,
Üstüne su içersen çekmezsin aslâ peklik!
İhtiyar erkeklere en munasip hediye,
Horoz cinsinden olsun, bir kilocuk fasulye!

Yetmişinde olsa da, iki büküm ihtiyar,
Bir tabak fasulyeyle olur hemen bahtiyar,
İçi geçmiş olsa da başına vurur bahar!
Ye babalık! Ye moruk! Sabah, akşam, durma ye!
Erkekliğin kaynağı, ah fasulye, fasulye!

Yarışma Fıkraları

Bahçelievler (Ankara) -4'üncü Cad. II0/7, Haluk Türkmen yazıyor:

85 BİLGİÇLİK

Yaşlı hekim, genç meslektaşına, hastayı nasıl etkileyeceği üzerine öğütler veriyordu:

-Diyelim, hastanın ülseri mi var, hastayı etkilemek için şöyle diyebilirsin: "Ülserin epigastrik ağrılara sebep olmasında hiperklohidrinin direkt tesiri vardır. Onun için mide asiditesini ve elektronik denge bozukluğuna sebebiyet vermeyecek biçimde hafifletmek gerekir" falan filan gibi.

Ertesi gün genç hekimin muayenehanesine

genç ve güzel bir kadın girer, geceleri uyuya madığından yakınıır. Kadını muayene eden genç hekim, yaşlı meslektaşının bir gün önceki öğütlerinin etkisi altında konuşur:

-Sizde çok hassas organizmaların sebep olduğu geniş bir profilaktik ve terapotik enfeksiyon sahası var ki bundan dolayı epidemik haller, riketsiyalar, anemiler, pernisiyozler, kayalı dağlar lekeli hummasıdır ki....

Dehşete kapılan kadının korku içinde doğru lunca, hekim sözlerinin etkisinden çok memnun, birden kendine gelerek,

- Asprin alın, yeter der.

86 İNTİKAM

Otele giren adam, odasını ayırttıktan sonra,

-Sabah sekizde uyanırsınlar... Ha, kahvaltıda süt, yağ, reçel, kızarmış iki dilim ekmek dedi.

Sabahleyin sekizde uyandırdılar. Garson, tepsiyle içeri girdi.

Müşteri birden parladı:

-Gece geç yattığımı unuttum galiba. Kızarmış ekmek istemem. Hem bu süt de soğuk. Çay getir bana...

Şaşırان garson,

- Ama bayım, dedi, süt çok sıcak, ekmek de francala... Sabah sekizde uyandırmamızı da siz tenbihlemiştiniz...

Adam, büyük bir üzüntüye kapılıp,

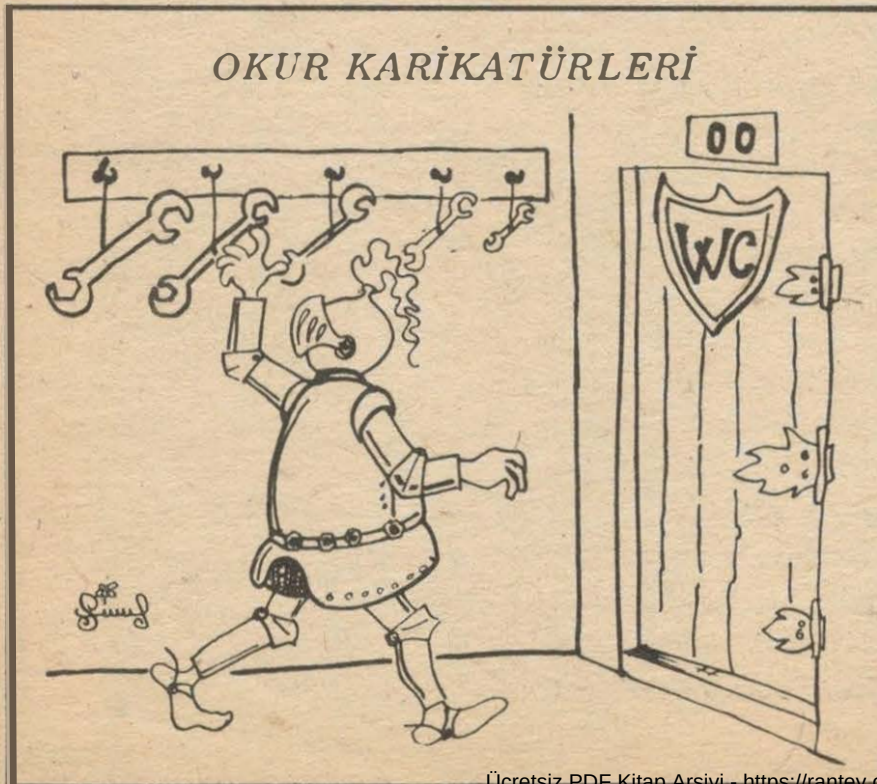
- Karıma üç yıldır ben de aynı sözleri söylüyorum ama, gel de sen bu sözleri karıma anlat. dedi.

Kurtuluş (İstanbul) Kuyulubağ ak. Krizantem Ap No. 12. Aydın Kubilay yazıyor:

87 MUCİZE

Tabiat bilgisi dersinde öğretmen, dış konusunu anlatırken, öğrencilerine sordu:

-Otuz-otuz beş yaşında yetişkin bir insanın ağzında otuz iki diş

Yarışma Fıkraları göndermenin son tarihi

Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz Fıkra Yarışmasına gönderilen fıkralardan bugüne kadar 85 fıkra yayınlanmıştır. Fıkrası yayınlanan her okurumuza yüz lira telif hakkı gönderilmiş, yani şimdiyedek toplam olarak 8 bin lira telif hakkı ödenmiştir. Bundan sonra da yayınlanacak her fıkranın yazarına yüz lira telif hakkı ödenecektir.

SON TARİH 20 MART

Yarışma için fıkra göndermenin son tarihi 20 Mart'tır. 20 Mart'tan sonra gönderilecek fıkralar yarışmaya giremeyecektir. Okurlarımızın 20 Mart'a kadar fıkralarını göndermelerini dileriz.

DERECELER

Önce de ilân ettiğimiz gibi, yarışmada birinciliği alacak fık-

ranın yazarına 1000, ikinci olacak fıkra yazarına 750 ve üçüncüye 500 lira ödül verilecek, ayrıca her üçüne, çok değerli gümüş Nosrettin Hoca plakası armağan edilecektir.

BEDAVA KİTAP

Hangi fıkranın birinci, ikinci, üçüncü olacağını siz okurlarımız seçeceksiniz! Okurlardan en çok oy alan fıkra birinci olacak ve birinciye seçecek her okurumuza, önce ilân ettiğimiz çok değerli kitaplardan istedikleri bir tanesi armağan olarak gönderilecektir.

EN SON 20 MART'A KADAR
FIKRALARINIZI
GÖNDERİNİZ!

bulunur. Bu duruma ne denir?

Arka sırada oturan bir öğrenci bağırdı:

-Mucize denir öğretmenim.

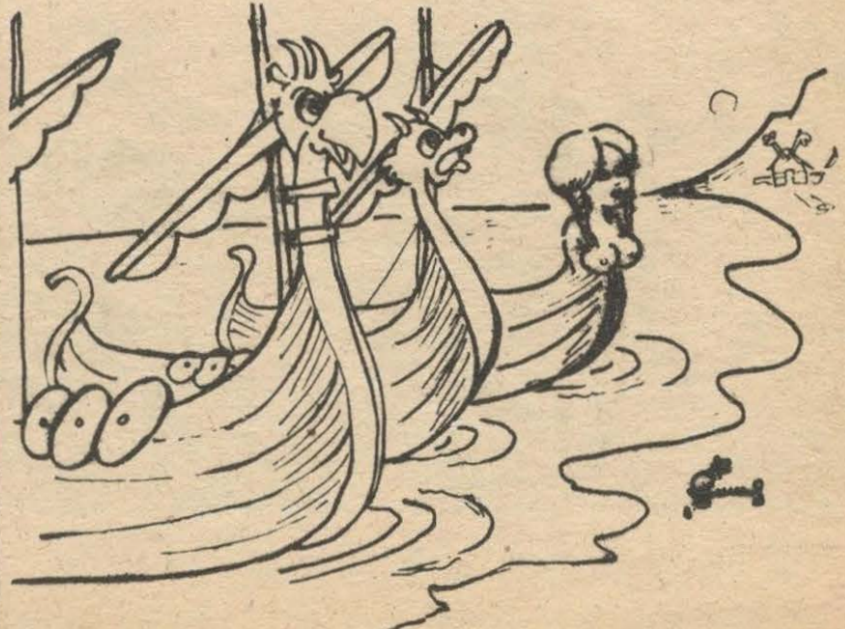
VAH ANAM!

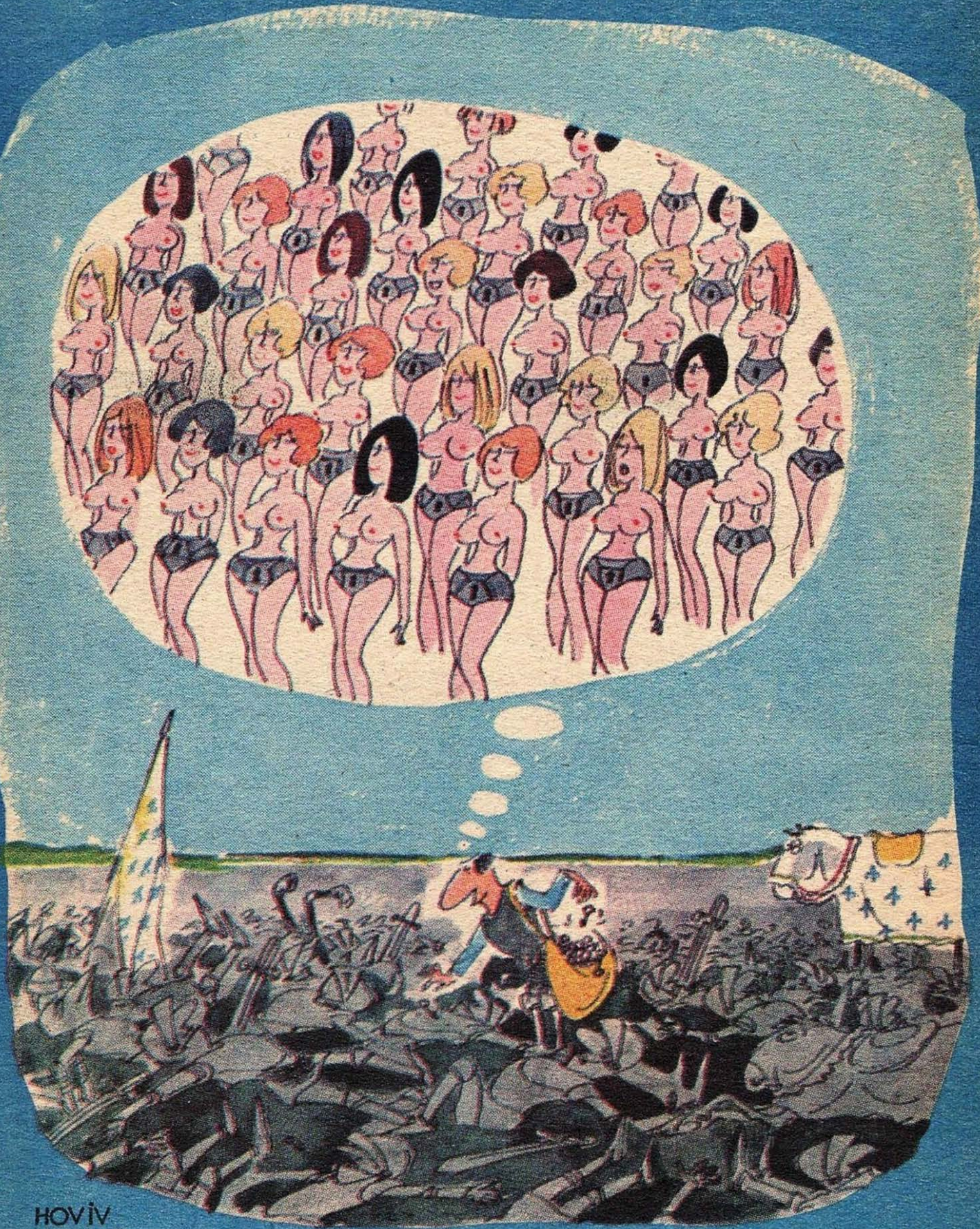
Konferansçı, salonu dolduran kalabalık seyircilere baktıktan sonra,

-Sevgili kardeşlerim diye söze başlayınca dinleyicilerden biri bağırdı:

-Yah anacığım vah!

OKUR KARİKATÜRLERİ

HOVİV

Ustura tiryakileri, Ustura'nın çıktığı pazar günlerini sabırsızlıkla bekliyorlar. Ustura, evinizin neşe kaynağıdır.